

The Holy See

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji Nedjelja, 8. prosinca 2016. [Multimedia]

Marijin „da“ otvorio je put Bogu da se nastani među nama

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Čitanja današnje svetkovine Bezgrešnog začetca Blažene Djevice Marije donose dva ključna poglavlja u povijesti odnosa između čovjeka i Boga: mogli bismo reći da nas vode na izvore dobra i zla. Ta dva odlomka nas vode na izvore dobra i zla.

Knjiga Postanka pokazuje nam prvi „ne“, praiskonski „ne“, čovjekov „ne“, kad je čovjek više volio gledati na sebe sama no na svojega Stvoritelja, kad je htio raditi na svoju ruku, kad je izabrao da bude sam sebi dostatan. No, postupivši tako, izašavši iz zajedništva s Bogom, on je izgubio upravo sebe sama i počeo se bojati, sakrivati se i optuživati one kraj sebe (usp. Post 3, 10.12). Ovo su znakovi: strah, to je uvijek znak toga „ne“ Bogu, pokazuje da govorim „ne“ Bogu; optuživati druge i ne vidjeti ništa drugo osim sebe samog pokazuje da se udaljavam od Boga. To je ono što čini grijeh. Ali Gospodin ne ostavlja čovjeka na milost i nemilost njegova zla; odmah ga traži i upućuje mu pitanje ispunjeno zebnjom: „Gdje si“ (r. 9). Kao da mu time kaže: „Stani, razmisli: gdje si?“ To je pitanje oca ili majke koji traže izgubljeno dijete: „Gdje si? U kakvoj si se to situaciji našao?“. A Bog to čini tako strpljivo da premošćuje jaz koji je nastao u počecima. To je prvo poglavlje.

Drugo je ključno poglavlje, o kojem se govori u današnjem Evanđelju, kad Bog dolazi prebivati među nama, postaje čovjek poput nas. A to je bilo moguće zahvaljujući velikom „da“ - grijeh je „ne“; ovo je „da“, veliko „da“ - koji je izrekla Marija prilikom naviještenja. Zbog toga „da“ Isus je započeo svoje putovanje putovima čovječanstva; počeo ga je u Mariji, provevši prve mjesec života u majčinu krilu: nije se pojavio kao već odrasla i jaka osoba, već je prošao sav životni put ljudskog bića. Bio je u svemu jednak nama, osim u jednome: grijehu. Zato je izabrao Mariju, jedino stvorenje bez grijeha, bezgrešnu. U Evanđelju, jednom jedinom riječju, naziva je se „milosti puna“ (Lk 1, 28), to jest ispunjena milošću. To znači da u njoj, koja je odmah puna milosti, nema mjesta za grijeh. I mi također, kad se obraćamo njoj, prepoznamo tu ljepotu: obraćamo joj se sa

zazivom „milosti puna“, bez sjene zla.

Marija odgovara na Božju ponudu riječima: „Evo službenice Gospodnje“ (r. 38). Ne kaže: „Ovaj put ću izvršiti Božju volju, stavit ću se na raspolaganje, a kasnije ću vidjeti...“. Ne. Njezin „da“ je potpun, za čitav život, bezuvjetan. I kao što je praiskonski „ne“ čovjeku zatvorio pristup Bogu, tako je Marijin „da“ otvorio put Bogu među nama. To je najvažniji „da“ u povijesti, ponizni „da“ koji ruši oholi praiskonski „ne“, vjerni „da“ koji liječi neposlušnost, spremni „da“ koji je sušta suprotnost sebičnosti grijeha.

I za svakog od nas postoji povijest spasenja sačinjena od tih „da“ i „ne“. Ponekad smo, međutim, stručnjaci za polovična „da“: sjajni smo u glumljenju da ne razumijemo dobro ono što bi Bog htio od nas i naša nam savjest sugerira. Znamo biti i prepredeni pa da ne bismo rekli pravo i istinsko „ne“ Bogu kažemo: „Oprosti, ne mogu“, „ne danas, već sutra“; „bit ću bolji sutra, sutra ću moliti, sutra ću činiti dobro“. A ta nas lukavost udaljava od „da“, udaljava nas od Boga i dovodi nas do „ne“, do „ne“ grijeha, do „ne“ osrednjosti. To je onaj poznati „da, ali...“; „da, Gospodine, ali...“. Tako, međutim, zatvaramo vrata dobru, a zlo iskorištava ta krnja „da“. Svaki od nas ima u srcu jednu zbirku takvih nepotpunih „da“. Razmislimo malo, sigurno ćemo naći mnoge krnje „da“. Naprotiv, svaki potpuni „da“ Bogu rađa nove povijesti: reći Bogu „da“ je doista „originalno“, iskonsko, a ne grijeh, koji nas čini starima iznutra. Jeste li mislili na to kako nas grijeh čini starima iznutra? Brzo nas čini starima. Svaki „da“ Bogu rađa pak povijesti spasenja za nas i za druge. Poput Marije s njezinim „da“.

Na ovom adventskom putu, Bog nas želi pohoditi i čeka naš „da“. Razmislimo: koji je to „da“ što ga ja, danas, trebam reći Bogu? Razmislimo, to je dobro za nas. I naći ćemo Gospodinov glas koji od nas nešto traži, korak naprijed. „Vjerujem u Tebe, ufam se u Tebe, ljubim Te, neka se u meni ispuni tvoja volja za dobrom“. To je „da“. S velikodušnošću i povjerenjem, poput Marije, recimo danas, svaki od nas, ovaj osobni „da“ Bogu.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre,

jučer je snažni potres pogodio otok Sumatru u Indoneziji. Želim zajamčiti svoju molitvu za žrtve i njihove obitelji, za ranjene i za one koji su izgubili svoje domove. Neka Gospodin udijeli snagu stanovništvu i bude na pomoć spasiocima u njihovu radu.

[...]

Popodne ću posjetiti Španjolski trg radi tradicionalnog čašćenja i molitve podno kipa Bezgrešne. Zatim ću poći u baziliku Svete Marije Velike da se pomolim Salus Populi Romani. Molim vas da mi se svojom molitvom pridružite u toj gesti, koja je izraz sinovske odanosti našoj nebeskoj Majci.

Svima želim ugodnu svetkovinu i dobar adventski hod pod vodstvom Djevice Marije. Molim vas, ne zaboravite moliti za mene. Dobar tek i doviđenja!

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana